

АНОТАЦІЯ
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Ветеринарна фармакологія»
для здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня «Бакалавр» зі спеціальності 6.110101 «Ветеринарна медицина»

Цикл професійної та практичної підготовки. Загальна кількість годин та кредитів для студентів 3 курсу становить 144 годин 4 кредити ЄКТС.

Місце в індивідуальному навчальному плані здобувача вищої освіти – обов'язкова.

Програма навчальної дисципліни «Ветеринарна фармакологія» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня «Бакалавр» зі спеціальності 6.110101 «Ветеринарна медицина»

Мета навчальної дисципліни: навчити студентів вибирати оптимальний, найбільш ефективний і найменш небезпечний препарат по його фармакологічній характеристиці (фармакокінетику, фармакодинаміку, механізму дії) при заданій патології; замінювати один препарат на інший при можливих небажаних реакціях (на основі знань фармакологічної характеристики груп лікарських речовин і особливостей дії окремих препаратів). Прищепити студентам навички виписування рецептів; виконання експерименту на лабораторних тваринах із застосуванням фармакологічних речовин; роботи з літературою, що включає підручники та монографії; вміння читання графіків, малюнків, схем, отриманих за допомогою реєструючих пристроїв і апаратури.

Завданням навчальної дисципліни є навчити правильно застосовувати лікарські препарати за лікування хворих тварин.

Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Л 1 Вступ. Історія розвитку фармакології. Загальна фармакологія.

Тема 2. ПРЕПАРАТИ, ЩО ДІЮТЬ НА ЦЕНТРАЛЬНУ НЕРВОВУ СИСТЕМУ

Л.1. Наркозні препарати: загальні поняття, історична довідка, види та теорії наркозу, класифікація наркозних препаратів

Фармакологія інгаляційних, наркозних препаратів

Фармакологія неінгаляційних наркозних препаратів, протисудомні засоби

Л.2 Фармакологія знеболюючих засобів: наркотичні анальгетики, нейролептики, транквілізатори, броміди, протизапальні та протиалергічні засоби.

Фармакологія аналептиків, психостимуляторів, загальностимулюючих засобів

Тема 3 ЗАСОБИ, ЩО ДІЮТЬ В ОБЛАСТІ ЕФЕРЕНТНИХ ТА АФЕРЕНТНИХ НЕРВОВИХ ЗАКІНЧЕНЬ

Л.1. Будова адренергічного синапсу. Фармакологія адреноміметиків

Фармакологія адренолітиків

Л.2. Засоби, що пригнічують чутливі нерви (місцевоанестезуючі, пом'якшуючі, в'язучі, обволікаючі, адсорбуючі)

Засоби, що збуджують чутливі рецептори (подразнюючі, блювотні, румінаційні, відхаркуючі)

Тема 4 ЗАСОБИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ФУНКЦІЇ ОКРЕМИХ ОРГАНІВ ТА СИСТЕМ

Л.1. Препарати, що впливають на серцево-судинну систему. Препарати, що діють на дихання. Сечогінні засоби.

Л.2 Препарати, що впливають на функції органів травлення: засоби, що стимулюють та пригнічують моторику шлунку та шлункових залоз.

Речовини, які діють на перистальтику кишок. Жовчогінні засоби

Л.3. Препарати, що впливають на кровотворення та процес згортання крові. Замінники крові.

Тема 5 ПРОТИМІКРОБНІ ТА ПРОТИПАРАЗИТАРНІ ПРЕПАРАТИ

Л.1. Дезинфікуючі та антисептичні препарати: група фенолу, галоген утримуючих.

Дезинфікуючі та антисептичні препарати: група формальдегіду, детергенти.

Л.2. Дезинфікуючі та антисептичні препарати: речовини, що віддають кисень, луги, кислоти, препарати солей важких металів

Л.3. Антибіотики: загальна характеристика, історія, класифікація по дії, дозуванню. Антибіотики групи пеніцилінів та цефалоспоринів

Л.4. Групи левоміцетинів, тетрациклінів, макролідів, аміноглікозидів, полієнів, поліпептидів, фітонцидів, антибіотики тваринного походження та різних хімічних груп. Хіміотерапевтичні препарати: сульфаніламідні препарати, похідні нітрофурану та хіноліну.

Л.5. Протипаразитарні, протипротозойні, противірусні речовини, кокцидіостатики та протигрибкові

Л.6. Дератизаційні, фунгіцидні та інсектицидні препарати

Тема 6 ПРЕПАРАТИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ОБМІН РЕЧОВИН

Л.1. Вітамінні препарати (жиророзчинні та водорозчинні). Біогенні стимулятори (ферментні, тканинні, амінокислотні препарати)

Л.2. Гормональні препарати гіпофіза, підшлункової, прищитоподібної та щитоподібної залоз. Препарати гормонів наднирників, препарати статевих гормонів.

У результаті засвоєння дисципліни у добувачів вищої освіти будуть сформовані наступні компетентності:

Загальні компетентності:

- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях;
- знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;
- здатність проведення досліджень на відповідному рівні;
- вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми;
- здатність працювати в команді;
- здатність працювати автономно.

Спеціальні предметні компетентності :

здатність до планування експерименту та проведення фахових досліджень в фармакології);

здатність використовувати знання з фармакології при обранні матеріалів для оптимального розв'язання конкретної задачі;

здатність використовувати знання, уміння й навички в галузі ветеринарної медицини для теоретичного освоєння загально-професійних дисциплін і рішення практичних завдань.

Результати навчання:

знати найбільш вживані терміни українською та латинською мовами. походження хімічну структуру та склад лікарських форм, фізичні та хімічні властивості, які мають відношення до зберігання та застосування;

знати шляхи введення в організм та особливості всмоктування, біотрансформації, виділення з організму;

знати механізм місцевої, рефлєкторної та резорбтивної дії на організм тварин, збудників паразитарних та інфекційних захворювань;

знати показання та протипоказання до застосування;

знати орієнтовні терапевтичні дози для тварин різних видів;

знати найбільш раціональні лікарські форми;

знати способи виписування рецептів, токсичність і побічну негативну дію;

знати способи лікування в разі отруєнні та передозування.

вміння: виписувати рецепти на офіційні та магістральні лікарські форми;

правильно підбирати дозу та визначати періодичність введення ліків;

застосовувати лікарські засоби різним видам тварин;

визначати терапевтичну ефективність застосування лікарських засобів;

призначати антидотну терапію в разі отруєння лікарськими засобами.

Основними формами викладання навчального матеріалу з дисципліни «Ветеринарна фармакологія» є лекції, лабораторні заняття та самостійна робота здобувачів вищої освіти.

Вид підсумкового контролю - іспит.